

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

§. IV. De sancta Gertrude.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

Monile Spirit.

pignus amoris. Igitur beata illa anima in ipsum cor Jesu suavissimum admissa, sempiternæ gloriæ gaudijsque cælestibus feliciter fuit sociata. †

† Multa de hac sancta virgine & illius revelationibus inveniet Lector sciendi amans in calce Monilis.

§. IV.

De sancta Gertrude.

1. Ab infantia fuit Sanctimonialis cum S. Mechtilde.
2. Latini sermonum perita fuit.
3. Humilis ac illius.
4. Mirè exaltata à Deo.
5. Indifferencia in rerum electione.
6. Fiducia in Deum.
7. Stigmata Christi in corde gestabat.
8. Mira Dei erga ipsam dignatio.
9. Felicissima mater ipsius.
10. Pro devotione erga hanc virginem, promissio Dei admiranda.

1. Ab infantia quinque annis Monialis cum S. Mechtilde.

Virgo Gertrudis, sive Trutha, in suavitate gratiæ Dei valde amabilis, quinto ætatis suæ anno in sacre Religionis horto velut candens liliū plantata, omnium virtutum splendore refulsit. Hæc in uno eodemque monasterio cum Mechtilde Deo servivit.

2. Latine legit, & intelligit.

Quæ † quidem Gertrudis miro pollens ingenio, brevi tempore multum promovit in cognitione linguæ Latinæ: sed præcipuum ejus studium fuit, sectari cordis humilitatem & munditiam, Deoque per ardentem charitatem conjungi.

† Vide de hac Virgine apud R. P. Spinellum eodem §. 6. & mox de alijs virginibus revelationum gratiâ illustribus.

Ipsa in lumine veritatis agnoscebat se omnibus Dei donis indignam, se, inquam, reputabat tantummodò canalem quemdam esse, per quem Deus dona sua ad electos suos fluere vellet. Quoscunque homines videbat, sibi præponebat: & eos, quibus dona Dei communicabat, credebat sola cogitatione & innocentia seu conversatione inculpata plus mereri, quàm ipsa omnibus exercitijs & laboribus suis potuisset.

Monile Spirit.

3. Humilis

Aliquando iter faciens, præ nimia sui abjectione dixit ad Dominum: *Ab Domine mi inter precipua miracula qua facis, istud valde eximium esse arbitror, quod permittis, ut me vilissimam peccatricem terra ferat.* Ad quæ verba Dominus benignè respondit: *Merito terra se tibi calcandam præbet, quandoquidem omnis calorū dignitas, ineffabili desiderio jucundissimam illam horam expectat, quæ te excipiat & portet.*

4. Ob profundam humilitatem altè à Deo elevatur.

Quando ei vestes vel aliqua alia offerebantur ut eligeret quod vellet, nolebat eligere: sed clausis oculis manum extendens, quidquid apprehendebat (etiam si vilissimum esset) summa suscipiebat gratitudine, quasi Dominus illud suis proprijs manibus ei tradidisset.

5. Eius in differencia pulchra præ se in rebus eligendis.

Securam semper ad Deum habebat confidentiam, alacremque ac fortem animum, & paternæ ejus providentiæ (quam in omnibus attendebat) firmissimè innitebatur.

6. Fido in Deum.

W w 2

Do-

Monile
Spiric.

7.
Vulnera
Christi
impressa
in corde
suo gestabat.

Dominus præclara quinque
Vulnere suorum stigmata cordi
ejus sensibilibus impressit: & tam
amœnam habitationem sibi in ea
præparavit, tamque suaviter cor
suum erga eam apposuit, ut nili
homines scirent potentiam & bo-
niratem ejusdem Domini esse in-
terminam, vix credere possent
illum tantam amicitia familiarita-
tem præcellentissimæ matri suæ
demonstrasse in terris, quantam
isti demonstravit.

8.
Christo ob
virginæ
puritate
familiaris-
sima,
& ab eo
in admira-
ndu a-
moru de-
lectu ha-
bita, ac
privile-
gio singu-
laribus
ornata.

Hinc ipse Dominus Iesus de ea
adhuc vivente loquens cuidam
sanctæ personæ dixit: *Cum nemo
hodie vivat, qui per puram inten-
tionem, bonamque voluntatem & ve-
ram fidelitatem mihi vicinior atque
conjunctior sit quam illa, ego quoque
ad nullam animam in carne degen-
tem majori favore inclinor, quam
ad animum illius: unde & nusquam
convenientius invenire me potes,
quam in Sacramento altaris, ac de-
inde in corde & anima hujus sponsæ
meæ. Rursum alteri cuidam ait
Dominus: Ego totus sum illius, &
eam per amorem inseparabiliter mi-
hi univi, sicut argentum & aurum
per ignem in unum metallum con-
stantur. Et iterum, Ipsa, inquit,
est cunctis cæli civibus dulcissima har-
monia; quam efficiunt omnes illa ab
ipsa tam æquanimiter perlata ad-
versitates. Mechtildi quoque pro ea*

* Hoc
est illa-
stre testi-
moniu
pro rev-
lacioni-
bus san-
ctæ Ger-

oranti Dominus dixit: *Quicumque
verba ejus susceperint, moniti sunt
ejus humiliter obedierint, non devia-
bunt à salutis itinere, sed tandem
ad vitam æternam pervenient. Et*

ipse Gertrudiam ait: *Quoniam egote
misericorditer elegi ut in te jucundè
habitarem, quicumque se tuis orationi-
bus (piam fiduciam habens) com-
mendaverit, per gratiam meam
salvus erit. Et rursum: Nullus cor-
um qui verba tua cum humilitate
audiunt, & secundum illam vitam
suam pia intentione instituunt, un-
quam perire poterit, sed viam tuam
absque errore perveniet ad me.*

Acceperat etiam in promissis à
divina & nunquam fallente veri-
tate, quod sicut in morte Christi
virtus amoris nobilissima separa-
vit animam ipsius Domini Iesu à
corpore, ita in morte istius virgi-
nis divinus amor deberet omnes
vires ejus consumere.

Certior itidem per divinum
promissum facta fuerat, quod
quisquis ante vel post obitum ip-
sius, considerans aut intelligens
quam benignè & familiariter De-
us se illi acclivaverit, devotè fi-
deliterque in charitate laudaret
Dominum, vel ei gratias ageret
pro beneficijs eidem Gertrudi col-
latis, non migraret ab hoc sæcu-
lo, nisi prius Deus alicujus specia-
lis familiaritatis delectationem in
anima ejus haberet. Igitur qui
vult, potest hoc vel simili modo:

* *Dulcissime Domine Iesu Christe,
laudote, & gratias ago tibi quæ pos-
sum devotione, pro omnibus benefi-
cijs quæ dilectæ sponsæ tue Gertrudi
virgini contulisti: & per illum amo-
rem quoru eam ab æterno ad specia-
lem gratiam elegisti, temporeque
placido suaviter attraxisti, ac fami-
liari-*

trudis
sine me-
ru reci-
piendis

9.
Mortu-
am

10.
Riguan
& ranc-
lens die
promp-
sum de
detrahit
ergo ip-
sorum
tradit

etia
tina
homo
sancti
Gertrud
diti

liariter tibi univisti, & incundè in anima eius habitasti, cursumq; vita eius beato sine consumasti, oro & obsecro te, ut me miseraris, & me tibi placentem reddas, atq; ad vitam sternam perducas, Amen. †

† Iam sequitur Monitiuncula, in qua pro revelationibus sanctæ Gertrudis testes fide digni producantur.

S. V.

De auctoritate revelationum supra positarum.

- 1. Sunt ab Ecclesia approbata, specialiter B. Birgitta, & B. Gertruda.
- 2. Ideo à solis indevotis & incredulis possunt contempni.

10. *Revelationes ista à Patribus & Pontificibus Ecclesie Romanae approbantur.*

1. **R**evelationes prædictis feminis factæ, toti orbi innotuerunt, & à pijs eruditisque viris jam olim fuerunt approbatæ: nam & sancti Patres passim eas citant in scriptis & libris suis. Cùm adhuc viveret beata Birgitta, Episcopi Theologi que insignes examinaverunt ejus Revelationes: & post mortem ipsius, Concilium Basileense deputavit aliquos pietate doctrinaque conspicuos, qui rursùm illas diligentissimè

discuterent: atque hi omnes constanter affirmaverunt eas processisse à Deo. Similiter Revelationes sanctæ Gertrudis ante & post mortem ipsius fuerunt à doctissimis illuminatissimisque; viris summa cum diligentia examinatæ; quorum unus post accuratam illorum lectionem, scripsit sententiam suam hoc modò: * Ego, inquit, in veritate divini luminis, sentio, neminem, qui Dei spiritu sit illustratus, posse calumniari aut impugnare ea quæ in hoc libro habentur, nam Catholica sunt & sancta.

Moni le Spirit.

* Hæc ipsa reperitur apud eundem Spiritum eodem §. 63.

Ex quibus omnibus liquet, quàm longè adhuc à spiritu Dei sint, qui prædictas divinas Revelationes tanquam somnia muliercularum rejiciunt & irrident. Deus illis ignoscat, & meritis atque intercessionibus charissimarum sponfarum suarum (quas Spiritu suo abundè perfudit, lumineque veritatis excellenter illustravit) nos omnes post miseram hanc vitam, æternæ beatitudini conjungere dignentur, Amen.

2. *A quibus hominibus eadè contemnantur.*